

meget væsentlig bred kritik i Folketinget, at der så ikke er noget måltal. Men vi har jo egentlig bare anset det som en vej til at hjælpe i forbindelse med integration. Men det kan der være flere meninger om, det skal jeg gerne anerkende.

Og så må jeg sige med hensyn til de barrierer, at det jo ikke er alle barrierer, man bare lige flytter ved lovgivning, for der er jo forbud mod diskrimination; den lovgivning er jo vedtaget. Så det er spørgsmålet, hvad det så er, der er årsag til det. Hvorfor er det måske så svært for nogle at søge et job? Er det, fordi man anser jobbene for ikke at være fine nok? Altså, der er tit og ofte også en kulturforskel. Hvad er det, man forventer at unge søger af job? Hvad er det for en tradition, der har været? Hvad er det for nogle uddannelser, man anser for at være finere end andre? Det er måske her, hvor vi må gøre noget særligt for egentlig at sikre, at vi også får ansøgere fra grupper, som rent faktisk har kvalifikationer til at bestride stillinger, som de ikke søger til.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at lovgivning ikke er nok til at fjerne barrierer, og at vi derfor har brug for at undersøge, hvad det er for nogle barrierer, og så prøve at fjerne dem. Når undervisningsministeren laver kampagnemateriale, hvor unge etniske mænd bliver fremstillet som politibetjente og unge etniske kvinder som sygeplejersker, kunne man f.eks. så ikke overveje, at det måske også kunne være omvendt, altså, at der kunne være kvinder med anden etnisk baggrund, der blev politibetjente, og mænd med anden etnisk baggrund, der blev sygeplejersker eller hjemmehjælper eller andet, og om der måske også er nogle barrierer dér, man skal fjerne?

Men det, jeg diskuterer, er ikke spørgsmålet om måltal og succeskriterier osv. Det, jeg spørger om, er redskaberne, hvor jeg mere tror på redskaber i form af lovgivning, i form af at lave undersøgelser af, hvor barriererne er, og prøve at fjerne barriererne, prøve at have offentlig debat osv., frem for redskaber, der handler om, at man pisker folk økonomisk. Og finansministeren svarede ikke på, om han tror, det er en god måde at få en mangfoldighed på, hvis det, man styrer ved hjælp af, er, at folk bliver pisket og får frataget deres økonomiske bevillinger, hvis ikke de når nogle bestemte kvoter.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg ser slet ikke noget problem i det, for jeg vil sige, at der er forbud i Danmark mod diskrimination, og der er også forbud mod at bruge pisk. Det er i virkeligheden noget af det, Folketinget har vedtaget, og som burde være klart for alle.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 143:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøg med lægeligt ordineret heroin til særlig hårdt belastede stofmisbrugere.

Af Kamal Qureshi (SF), Mette Frederiksen (S), Charlotte Fischer (RV) og Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsat 30/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det har jo været en spændende uge i dansk politik, og her tænker jeg selvfølgelig på den betænkning, der kom fra kommissionen for familie- og arbejdsliv, som jeg trækker frem her, fordi vi nu står her fredag lidt i frokost. Det er jo den ugentlige arbejdsdag, hvor mange mennesker slutter tidligt, og vi behandler nu det første af i alt fire forslag. Og jeg vil så yde mit eget forsigtige bidrag til at skabe en bedre sammenhæng mellem familie- og arbejdsliv ved at prøve at fjerne mig i korthed i et forfængeligt håb om, at vi lever op til vores politiske ambitioner, og at det